

Kancel. O. J.

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 13.

KATOWICE, dnia 31. maja 1924.

Rok III.

- Treść: 53. Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 9. maja 1924 r. w sprawie zniesienia obszarów dworskich w powiecie katowickim.
54. Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 9. maja 1924 r. w przedmiocie zniesienia obszarów dworskich w powiecie świętochłowickim.
55. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 13. maja 1924 r. w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnienia do ubezpieczenia się na wypadek choroby i w przedmiocie plac zasadniczych w kasach chorych.

53.

ROZPORZĄDZENIE.

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 9. maja 1924 r.

w sprawie zniesienia obszarów dworskich w powiecie katowickim.

§ 1.

W myśl art. 2 i 4 rozporządzenia z dnia 13. lipca 1922 r. w sprawie zniesienia obszarów dworskich na części górnośląskiej Województwa Śląskiego — Dz. U. Śl. Nr. 7, poz. 29 —, zatwierdzonego ustawą z dnia 10. lipca 1923 r. — Dz. U. Śl. Nr. 29, poz. 16 — znosi się niniejszem następujące samoistne obszary dworskie, istniejące w powiecie katowickim i wciela się:

1. Obszar dworski Michalkowice Nr. 1, w całości do gminy wiejskiej Michalkowice,
2. Obszar dworski Bańgów, do gminy wiejskiej Bańgów,
3. Obszar dworski Przelajka, do gminy wiejskiej Przelajka,
4. Obszar dworski Mała Dąbrówka, do gminy wiejskiej Mała Dąbrówka,
5. Obszar dworski Zależe, do gminy wiejskiej Zależe,
6. Obszar dworski Radoszowy, do gminy wiejskiej Kochłowice,
7. Obszar dworski Bręczkowice, do gminy wiejskiej Bręczkowice,
8. Obszar dworski Mysłowice-Zamek, do gminy miasta Mysłowice,
9. Obszar dworski Giszowiec, wraz z należącymi doń osadami Giszowiec i Nikiszowiec i kopalniami węgla do gminy wiejskiej Janów, jednakże z wyjątkiem terenu obejmującego parcele Nr. 509—511

476—477,

478—479,

480—481,

482—

86,

47 etc.

86,

47

na którym to terenie znajduje się Zakład przemysłowy „Reichsfutterwerke”. Teren ten wciela się do gminy wiejskiej Bogucice.

10. Obszar dworski Katowice-Zamek, do miasta Katowice.
11. Obszar dworski Brynów w całości, do gminy wiejskiej Brynów.
12. Obszar dworski Halemba w częściach położonych na stronie północno-wschodniej drogi wiodącej z gminy Halemba w kierunku do Kochłowic wciela się do gminy wiejskiej Halemba z wyjątkiem jednak szybu „Artura” tj., parcel gruntowych Nr. 46—12, 47—12 w rozmiarze 9'11'96 ha, a w części położonej po drugiej stronie powyżej wspomnianej drogi do gminy wiejskiej Kłodnicy, teren zaś obejmujący szyb Artura, to jest parcele Nr. 46—12 i 47—12 w rozmiarze 9'11'96 ha do gminy Kochłowice.
Droga wiodąca z Halemba do Kochłowic należyć będzie w części wschodniej do koty 299'1 do gminy Halemba a od koty na zachód do gminy Kłodnicy.
13. Obszar dworski Wirek w całości, do gminy wiejskiej Nowa Wieś.
14. Obszar dworski Niedźwiedziniec z wyjątkiem części, wysuwającej się poza tor kolei żelaznej Kochłowice—Nowy Bytom, do gminy wiejskiej Kochłowice a część, wysuwająca się na południowy zachód poza tor kolejowy z wyjątkiem gruntu stanowiącego własność kolei, do gminy wiejskiej Bykowina,
15. Obszar dworski Chorzów z wyjątkiem kolonii huta Agnieszki tj., parcel gruntowych Nr. 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 217—70 i 218—70 w łącznym rozmiarze 13, 49, 20 ha, do gminy wiejskiej Chorzów a kolonię Huta Agnieszki, obejmującą parcele gruntowe Nr. 68, 69, 71, 72, 73, 74.

- 75, 76, 77, 78, 217—70 i 218—70, do gminy wiejskiej Dąb.
16. Obszar dworski Bytków-Welnowiec, część tego obszaru dworskiego, leżąca na południe od szosy Chorzów—Huta Laury-Siemianowice, przekształca się łącznie z tą szosą w samodzielną gminę pod nazwą Welnowiec, resztę obszaru dworskiego Bytków-Welnowiec, położoną na północ od wyżej wymienionej szosy, wciela się do gminy wiejskiej Bytków/ z wyjątkiem terenu, leżącego na wschód od toru kolejowego górnośląskiej kolejki wąskotorowej Bytom kopalnia Maks, obejmującego parcele 674—293, 860—293, 861—293, 862—293, 1315—293, w rozmiarze 0'5488 ha. Teren ten wciela się do gminy Huta Laury-Siemianowice.
17. Obszar dworski Siemianowice Nr. 1, do gminy wiejskiej Huta Laury-Siemianowice.
18. Obszar dworski Siemianowice, Nr. 2 i Michałkowice Nr. 2, do gminy wiejskiej Huta-Laury-Siemianowice.

§ 2.

Z dniem 30. czerwca 1924 r. powyżej wymienione obszary przestają istnieć jako ciała administracyjne i przechodzą z dniem 1. lipca 1924 r., pod Zarząd gminny.

Od tego czasu każdy z tych obszarów dworskich, a względnie część jego, przydzielona do gminy, tworzy z odnośną gminą jedną gminę wiejską pod nazwą tejże gminy.

Nowo utworzona gmina wiejska Welnowiec wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1924 r.

§ 3.

Znosi się enklawy obce, znajdujące się na obszarach dworskich, i wciela się je do owych gmin, do których obszary dworskie przydzielone zostały.

Znosi się też enklawy obce, położone w obrębach gmin, i przydziela się je do tych gmin, w których obrębie są one położone.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Ustaw Śląskich“.

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący:
w. z. Żurawski.

54.

ROZPORZĄDZENIE.

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 9. maja 1924 r.

w przedmiocie zniesienia obszarów dworskich w powiecie Świętochłowickim.

§ 1.

W myśl art. 2 i 4 rozporządzenia z dnia 13. lipca 1922 r. w sprawie zniesienia obszarów dworskich na części górnośląskiej Województwa Śląskiego — Dz. U. Śl. Nr. 7, poz. 29 —, zatwierdzonego ustawą z dnia 10. lipca 1923 r. — Dz. U. Śl. Nr. 29, poz. 16 — znosi się niniejszem wszystkie samoistne obszary dworskie, istniejące w pow. świętochłowickim i wciela się:

1. Obszar dworski Brzozowice w całości, do gminy wiejskiej w Brzozowicach,

2. Południową część obszaru dworskiego Dolne Hajduki w całości, do gminy wiejskiej Wielkie Hajduki, a północną część tegoż obszaru dworskiego w całości do gminy wiejskiej Nowe Hajduki.
3. Cały obszar dworski Łagiewniki- a oraz i enklawę, tak zw. „Karnalsfreude“ do gminy wiejskiej Łagiewniki.
4. Obszar dworski Wielkie Piekary w całości, do gminy wiejskiej Wielkie Piekary
5. Z obszaru dworskiego Kamień:
- a) teren obejmujący szyby „Maksymilian“ i „Fanny“, ograniczone drogą wiodącą od kopalni węgla „Andaluzja“ do gminy Wielka Dąbrówka z jednej strony, a z drugiej strony drogą wiodącą od kopalni „Andaluzja“ do drogi Kamień Dołki“ i drogą Kamień-Dołki wraz z temi drogami granicznymi, do gminy wiejskiej Dąbrówka Wielka.
- b) teren, położony pomiędzy torem kolejowym i gminą Brzeziny i ograniczony przez drogę, wiodącą od kopalni Andaluzja do gminy Wielka Dąbrówka i przez granicę toru kolejowego, prowadzącego do kopalni Andaluzja i przez południowe ogrodzenie tejże kopalni, do gminy wiejskiej Brzeziny, i
- c) pozostałe części obszaru dworskiego wraz z terytorjum kopalni węgla Andaluzja i torem kolejowym do niej prowadzącym, do gminy wiejskiej Kamień.
6. Z obszaru dworskiego Godula przydziela się część północną, graniczącą z dwóch stron z gminą Orzegów z trzeciej strony z gminą Szombierki, położoną na terenie niemieckim, a z czwartej strony z drogą, wiodącą z Orzegowa przez obszar dworski do Szombierek, a oraz i enklawę Szombierki do gminy wiejskiej Orzegów i stwarza się zarazem z pozostałej części tegoż obszaru dworskiego, położonej na południowo-wschodniej stronie gminy Orzegowa i wzdłuż powyżej wymienionej drogi i z tej drogi nową gminę wiejską pod nazwą Godula.

§ 2.

Z dniem 30. czerwca 1924 r. powyżej wymienione obszary dworskie przestają istnieć jako ciała administracyjne i przechodzą z dniem 3. lipca 1924 r., pod zarząd gminny.

Od tego czasu każdy z tych obszarów dworskich, a względnie część jego, przydzielona do gminy, tworzy z odnośną gminą jedną gminę wiejską pod nazwą tejże gminy.

Nowoutworzona gmina wiejska Godula wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1924 r.

§ 3.

Znosi się enklawy, znajdujące się na obszarach dworskich i wciela się je do owych gmin, do których obszary dworskie przydzielone zostały.

Znosi się też enklawy, położone w obrębach gminnych, i wciela się je do tych gmin, w których obrębie są one położone.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Ustaw Śląskich“.

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący:
w. z. Żurawski.

55.

ROZPORZĄDZENIE.

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 13. maja 1924 r.

w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnień do ubezpieczenia się na wypadek choroby i w przedmiocie płac zasadniczych w kasach chorych.

Na mocy ustawy z dnia 27. listopada 1922 r., Dz. Ust. Śl. Nr. 37, poz. 135. zarządza się co następuje:

A. O ubezpieczeniu obowiązkowym.**§ 1.**

W § 165 ust. 1 Nr. 6 i ust. 2 w § 577 ust. 1 i w § 1084 Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 15. stycznia 1924 r., Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 6 w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnienia do ubezpieczenia się na wypadek choroby i o płacach zasadniczych w kasach chorych zastępuje się słowa: „pięć miliardów dwieście pięćdziesiąt milionów marek polskich“ słowami „3000 złotych“.

§ 2.

Kto w czasie od 21. stycznia 1924 r., z powodu przekroczenia rocznej granicy zarobkowej, lub dochodowej w wysokości pięć miliardów dwieście pięćdziesiąt milionów marek polskich wystąpił ze swej kasy chorych, lub kasy chorych spółki brackiej, może w tej kasie w ciągu 6 tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia żądać ponownego przyjęcia go na członka zgodnie z przepisami § 313 Ordynacji Ubezpieczeniowej o ile w chwili wystąpienia był uprawniony do dalszego ubezpieczenia a nie jest obecnie na mocy § 1 obowiązany do ubezpieczenia.

Kasa może zarządzić zbadanie przez lekarza wstępujących dobrowolnie do ubezpieczenia. Fakt choroby istniejącej już w chwili ponownego wstąpienia nie uzasadnia odnośnie do tej choroby żadnych pretensji do świadczeń ze strony kasy.

§ 3.

O ile osoby, których regularny zarobek wynosi więcej, jak 2916 złp. — 5.250.000.000 marek polskich — lecz nie więcej, jak 3000 złotych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia traktowano mimo przekroczenia granicy miarodajnej dla ich obowiązkowego ubezpieczenia nadal przez ich kasę chorych, lub bracką kasę chorych, jako obowiązkowo ubezpieczonych, ich członkostwo, później nie może być już zacepione, choćby w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia postępowanie sporne było w toku. Dotyczy to również osób, trudniących się przemysłem domowym, — Hausgewerbetreibende —, których roczny zarobek wynosi więcej, jak 2916 złp. — pięć miliardów dwieście pięćdziesiąt milionów marek polskich — lecz nie przekracza kwotę 3000 złp.

B. O uprawnieniu do ubezpieczenia się.**§ 4.**

W § 176 Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu § 5 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z 15. stycznia 1924 r., Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 6 w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnienia do ubezpieczenia się na wypadek choroby i o płacach zasadniczych w kasach chorych zastępuje się słowa „trzy mil-

jardy sto pięćdziesiąt milionów marek polskich“ słowami: 3000 złotych“.

§ 5.

Jeżeli osoby na mocy powyższego § 4 uprawnione do ubezpieczenia zostały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia przez kasę chorych w charakterze członków dobrowolnych przyjęte, pomimo, że ich roczny zarobek przekroczył 3000 złotych, wtenczas § 3 niniejszego rozporządzenia ma analogiczne zastosowanie.

C. Płaca zasadnicza.**§ 6.**

W § 180 ust. 2 Ordynacji Ubezpieczeniowej w brzmieniu § 7 rozporządzenia z 15. stycznia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 6. zastępuje się słowa „trzy miliony siedmsetośmieszętyście marek polskich“ słowami: „2,10 złotych“ a słowa „dziesięć milionów pięćsettyście marek polskich“ słowami 8,10 złotych“.

§ 7.

Przy wprowadzeniu płacy zasadniczej według § 6 zmieniają kasy chorych odpowiednio swój statut.

Członkowie Kasy Chorych mają prawo do świadczeń kasy, odpowiadających ich nowej płacy zasadniczej dopiero od dnia 15. po wejściu w życie zmiany statutu. Na wypadki ubezpieczeniowe, które przy wejściu w życie tego przepisu już zaszły, zmiana płacy zasadniczej nie ma żadnego wpływu.

O ile stan majątkowy kas chorych na to zezwala, może Zarząd lub Wydział kasy wypłatę wyższych świadczeń kasy, odpowiadających nowej płacy, od wcześniejszego terminu uchwalić, tak samo może wypłatę wyższych świadczeń kasy rozciągnąć na wypadki ubezpieczeniowe, które przy wejściu w życie tego przepisu już zaszły.

§ 8.

Pracodawcy są zobowiązani do dni 14-stu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia podać kasie chorych potrzebne dane do obliczenia wkładek.

Wykroczenia przeciw temu przepisowi karane będą na równi z wykroczeniem przeciw § 318 Ordynacji Ubezpieczeniowej.

D. Przepisy końcowe.**§ 9.**

Czasokres do zgłaszania osób, które według niniejszych przepisów obowiązkowemu ubezpieczeniu na nowo będą podlegały, oznacza się do 14-go dnia po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, o ile w przepisie § 317 Ordynacji Ubezpieczeniowej inaczej nie postanowiono. Zgłoszenia, które nastąpiły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie tracą mocy obowiązującej.

§ 10.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26. maja 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący:

w. z. Żurawski.

Sprostowania.

W rozporządzeniu Wojewody Śląskiego z dnia 12. maja 1924 r. w celu wykonania art. 5. ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 12, poz. 52) ust. 1. § 21. powinien być umieszczony jako ustęp 2. § 19; następnie we wzorze Nr. 4 do tego rozporządzenia rubryka: „Kara za zwłokę“ powinna być oznaczona Nrem 11 i posiadać podziałkę na zł. i gr. zaś następną

rubryka ma być oznaczona Nrem 12 a w nagłówku tejże zamiast słowa: „dodatku“ powinno być: „podatku“.

W art. 10. ustawy z dnia 14. 4. 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Wojew. Śl. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) odnośnie do podatku komunalnego od weksli zaprotestowanych zamiast „pobierany będzie.... podatek komunalny w wysokości 1½% sumy wekslowej“ powinno być: „pobierany będzie.... podatek komunalny w wysokości ½% sumy wekslowej“.